

Ordføreren eller af den højtærede Finansminister. Det er jo rigtigt, at vi i dette Øjeblik køber vore Papirer tilbage, og netop derfor kunde intet Tidspunkt være uheldigere til at lade Lovgivningsmagten tage Stilling derimod. Her er aldeles ikke Tale om, hvorvidt Papirerne faktisk i dette Øjeblik kommer tilbage eller ikke. Det er noget, der foretages ude i det store aabne Marked af Forretningsmændene. Her er kun Tale om, hvilken Stilling *Lovgivningsmagten* skal indtage hertil. Skal den begunstige Tilbagekøbet paa samme Maade som Salget til Udlandet eller ikke? Netop paa et Tidspunkt, da vi endelig er i den lykkelige Stilling at kunne tilbageregulere, derigenem styrke vor Formuebalance i Forhold til Udlandet og vise det, at vore Papirer er Papirer, for hvilke der saa at sige til enhver Tid er et købedygtigt Marked i vort eget Land, skal Lovgivningsmagten ikke ligesom sige: Det er noget, vi ikke gerne vil have, vi vil gerne gøre det saa dyrt som muligt, medens derimod det at blive af med vore Papirer til Udlandet nok skal blive saa frit som muligt. Jeg vil vedblive tillade mig at tro, at dette ikke vil være heldigt for de danske Papirers Omsætning i Fremtiden.

Finansministeren (Brandes): Det sidste Spørgsmaal tror jeg ikke, det er nyttigt for os at diskutere videre. Jeg maa henholde mig til, hvad jeg har sagt, til Landstingets Stilling og til Ordføreren for Udvalgs-Flertallets Stilling.

Paa et Par Smaapunkter er der Uenighed mellem det ærede Medlem og mig med Hensyn til Fortolkningen og Fortaaelsen af visse Udtryk. Det ærede Medlem mener, at saaledes som Forslaget alt var affattet ved Folketingets Vedtagelse, vilde det have været Finansministeriet tilladt at undersøge disse Blankethæfter paa Stedet. Han sagde, at saaledes som Forslaget var affattet, skulde de kun i ekseptionelle Tilfælde indsendes efter Begæring, medens de i Almindelighed skulde undersøges paa Stedet. Jeg maa dertil sige, at jeg har overhørt det, hvis det ærede Medlem har gjort en saadan Bemærkning under Sagens Behandling her i Tinget. Efter min Opfattelse, og den vil jeg dog tro maa være den rette, havde Tilsynsmyndighederne efter Folketingets Affattelse overhovedet ingen Ret til at undersøge Blankethæfterne paa Stedet. Naar der stod, at Blankethæfterne skulde indsendes, var det dermed udeluk-

ket, at de kunde undersøges paa Stedet. I den Udtryksmaade, der bruges senere hen i samme Paragraf: at der skal gives Tilsynet Adgang til en Undersøgelse i Forretningens Lokaler og til en Undersøgelse af dens Bøger med Hensyn til Omsætningen af Værdipapirer, er netop denne Forskel betonet. Det ene Sted er der Tale om en Undersøgelse ved Indsendelse af Blankethæfter, det andet Sted om en Undersøgelse paa Stedet af Forretningens Bøger. Disse to Ting er i høj Grad forskellige. Men Affattelsen i Landstinget har imidlertid baade Udlevering og Undersøgelse paa Stedet og Indsendelse af Blankethæfter. Men jeg ved saamænd ikke, hvorfor det ærede Medlem og jeg skal drøfte dette videre, for hvis det ærede Medlem er tilfreds med Landstingets Affattelse ... (*Schovelin*: Ja, det sagde jeg udtrykkelig, jeg var). Saa undrer det mig meget, at det ærede Medlem i sin Tid i Folketingets Udvalg var meget ivrig for at faa Ordet „udlevere“ ændret til „indsende“.

Et andet Spørgsmaal angaar Finansministeriets Bestemmelse af „Omfanget“ eller „Begrænsningen“ af de Oplysninger, der forlanges af vedkommende Personer eller Institutioner. Det har fra første Færd været Finansministeriets Hensigt, at man ikke skulde gaa til et almindeligt Krav overfor disse Personer og Institutioner, saa at de skulde udlevere saa at sige altid eller overordentlig hyppigt alle de Oplysninger, som deres Bøger eller lignende maatte indeholde angaaende bestemte Forretninger, men man har ment, at der kunde være Tilfælde, hvor den Mulighed maatte være aabnet Skattemyndighederne at faa de Oplysninger, de trænger til. Derfor er det mig ligegyldigt, om der staar: „i det Omfang“ eller „indenfor den Begrænsning“. idet man aldrig har tænkt paa at benytte Bestemmelsen paa anden Maade end som Mulighed for en Undersøgelse for Tilvejebringelsen af de Oplysninger, som Skattemyndighederne ønskede, og tillige som en Advarsel overfor saadanne Personer, af hvilke man kunde vente, at de ikke vilde opgive den Spekulationsgevinst, de muligvis havde realiseret. Derom er der ingen Tvivl — det er ogsaa bekræftet af Personer, der maa siges at være særlig sagkyndige paa dette Omraade —, at Skattemyndighederne maa sætte Pris paa, at der indføres en saadan Bestemmelse i dette Lovforslag. Jeg tror, det ærede Medlem ikke skal nære noget Haab om, at den, een Gang indkommet i dette Lejligh-